

บทที่ 4

ผู้รับผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลของ การวิศว์ ผู้รับผลได้ดำเนินการตามลำดับขั้นต่อไปนี้

1. วิเคราะห์แบบทดสอบที่นำมาใช้เป็นแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนชุดการสอน โดยวิเคราะห์หาระดับความยากง่าย อ่านและเขียน และหาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์หาอ่านและเขียน ระดับความยากง่าย และความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
ทั้ง 2 ชุด

เรื่อง	ค่าอ่านและเขียน (V_i)	ระดับความยากง่าย (D_i)	ความเชื่อมั่น (r_{k21})
เรื่องธรรมชาติ	0.4 - 0.8	0.26 - 0.73	0.88
ประณามุกธรรม	0.53- 0.8	0.4 - 0.67	0.85

จากตารางที่ 1 แสดงว่าแบบทดสอบวัดสมรรถนะทางการเรียนทั้ง 2 ชุด อยู่ในเกณฑ์ที่ได้มาตรฐาน ค่าอ่านและเขียนของบุตรหัวว่าง 0.4 - 0.8 และระดับความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.26 - 0.73 มีสมประสิทธิ์แห่งความเชื่อมั่นได้ถึง 0.88 และ 0.85 (ต่ำสุดและสูงสุดในตาราง ก - ข หน้า 152-155 และ ตาราง ๔ - ๕ หน้า 159-162)

2. วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดการสอนที่สร้างขึ้นทั้ง 2 ชุด โดยทั้งการทดลอง 3 ลำดับ

2.1 ผลการทดลองยืนยัน (1:1)

2.2 ผลการทดลองกลุ่มเล็ก (1:10)

2.3 ผลการทดลองภาคลีนาร์ (1:100)

ตารางที่ 2 รีเคราะห์ข้อมูลได้จากการทดลองยื้นต้น (1:1) กับผู้เรียนเพียงคนเดียว

เครื่อง	ค่าแผนแบบศึกษาตัวเป็นร้อยละ	ค่าแผนส่วนห้องเรียนเป็นร้อยละ
เขียงอุรรถ	80	80
บรรณาธิการ	65	75

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่า ประสิทธิภาพของชุดการสอนเรื่อง "เขียงอุรรถ" อยู่ในเกณฑ์ 80/80 และประสิทธิภาพของชุดการสอนเรื่อง บรรณาธิการ อยู่ในเกณฑ์ 65/75 ซึ่งควรจะการปรับปรุงชุดการสอนเพื่อให้มีประสิทธิภาพตื้นกว่าเดิม ดังทำการเพิ่มเติมปรับปรุงปัจจัยหน้า โดยการเพิ่มตัวอย่างที่จะช่วยการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ดีขึ้น เช่น จัดทำแบบฝึกหัด พร้อมกับปรับปรุงคำถ้าในแบบศึกษา ประคบคายน้ำยาและยาต้ม เป็นบางส่วน

ตารางที่ 3 ผลของการทดลองกลุ่มเล็ก (1:10) ของชุดการสอนเรื่อง "เขียงอุรรถ"

ลำดับที่	ค่าแผนก่อนเรียน(20)	แบบศึกษาตัว(20)	ค่าแผนหลังเรียน(20)
1	8	15	13
2	10	20	19
3	10	18	16
4	7	12	16
5	10	17	18
6	7	17	17
รวม	52	99	99
ร้อยละ	(E ₁) 82.5	(E ₂) 82.5	

จากตารางที่ 3 เป็นผลการทดลองนำเอาชุดการสอนเรื่อง "เขียงอุรรถ" ไปทดลองใช้กับผู้เรียน 6 คน ผลปรากฏว่าชุดการสอนมีประสิทธิภาพ 82.5/82.5 ซึ่งสูงกว่าผลการทดลองครั้งแรก และ ผู้เรียนได้ทำการปรับปรุงชุดการสอนต่อไป โดยแก้ไขคำอธิบายเนื้อหาในส่วนยิ่งบันยิด 3 ให้ชัดเจน

ตารางที่ 4 ผลการทดสอบกลุ่มเสื้อก (1:10) ของชุดการสอนเรื่อง "บรรณาธิการ"

ลำดับที่	คะแนนก่อนเรียน(20)	แบบฝึกหัด(20)	คะแนนหลังเรียน(20)
1	6	16	16
2	8	15	13
3	7	12	16
4	7	17	17
5	9	18	15
6	9	17	16
7	5	18	16
8	10	16	16
9	9	16	16
10	10	16	15
รวม	80	161	156
ร้อยละ		(E ₁) 80.5	(E ₂) 78

จากตารางที่ 4 แล้วดูว่า ผลการทดสอบกลุ่มเสื้อกึ่งมีผู้เรียน 10 คน ส่วนร้อยละของการสอนเรื่อง "บรรณาธิการ" มีประสิทธิภาพในเกณฑ์ 80.5/78 ถือว่าผลการทดสอบครั้งแรก แต่ไม่มีอยู่ในเกณฑ์กันน้ำพอกใจ แสดงให้เห็นว่าการสอนมีโอกาสล่วงทั่วไปกันทำงานเป็นกลุ่มมากยิ่ง

ตารางที่ 5 ผลการทดสอบภาคล่นนาม (1:100) ของชุดการสอนทั้ง 2 ชุด

ชุด การสอน ที่	คะแนน แบบฝึกหัด (ร้อยละ)	คะแนน แบบฝึกหัดหลังเรียน (ร้อยละ)	อัตราล่วงริกฤต ของความก้าวหน้า (t)	สัมเมชะ [*] จำนวนความ เป็นอิสระ $f = N-1$
1	83.5	83.65	19.78 *	29
2	87	86	19.92 *	29

* ชีรยะห์ความมีนัยสำคัญ .01 ($t = 2.76$)

จากตารางที่ 5 แสดงว่า ประสิทธิภาพของชุดการสอนห้อง 2 ชุด ไม่ถึงเกณฑ์ประสิทธิภาพ 90/90 โดยชุดการสอนเรื่อง "เรืองรอง" และ "บรรณาธิการ" มีประสิทธิภาพ 83.5/83.65 และ 86/87 ตามลำดับ ห้องนี้ด้วยเหตุที่เนื้อหาวิชาของชุดการสอนห้อง 2 ชุด เป็นวิชาที่เกี่ยวกับ ประสิทธิภาพของชุดการสอนสังค่าวร้อยในเกณฑ์ 85/85 ซึ่งเป็นเกณฑ์ยอมรับประสิทธิภาพของชุดการสอนห้อง 2 ชุด นอกจากนี้ จากตารางที่ 5 ยังแสดงให้เห็นว่าความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียน และ หลังเรียนชุดการสอนห้อง 2 ชุด มีระดับนัยสำคัญที่ .01 ซึ่งแสดงว่าการเรียนจากชุดการสอนนี้ทำให้ผู้เรียนได้รับความรู้เพิ่มขึ้น 99 % (อุ率为 0.01 หมายความว่า การคำนวณผลลัพธ์ทางสถิติที่ได้มาจะมีความน่าเชื่อถือสูงมาก คือ 99% นั่นเอง) (หน้า 158, 165)

อภิปรายผลการวิจัย

ประสิทธิภาพของชุดการสอนทั้ง 2 ชุด ได้ไม่ถึงเกณฑ์ 90/90 หันมาเพื่อรายเนื้อหาวิชาของชุดการสอนทั้ง 2 ชุด เป็นวิชาทางด้านทักษะ ซึ่งต้องการเวลาในการฝึกหัดหรือนำไปใช้บ่อย ๆ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ ตั้งนี้นั่นเองไม่สามารถวัดผลในการเรียนได้ทันทีที่เรียนเสร็จ ด้วยเหตุนี้สังค์ต้องลดเกณฑ์ประสิทธิภาพลงเป็น 85/85 ตามสมมุติฐาน และเกณฑ์ประสิทธิภาพนี้ยอมรับประสิทธิภาพของชุดการสอนทั้ง 2 ชุด ที่สำคัญที่สุด วิธีการหนึ่งการเรียนจากชุดการสอนบังทາให้ผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น 99 % รู้ได้จากการทดลองของคณะแนวลับของเรียนและหลัง เรียนชุดการสอนทั้ง 2 ชุด ที่รายละเอียดความมีนัยสำคัญ .01

จากการวิจัยครั้งนี้มีข้อสังเกตว่า

1. ชุดการสอนแบบกิจกรรมกลุ่มหรือคู่นักการเรียน ใช้สอนผู้เรียนระดับอุดมศึกษาโดยเฉพาะอย่างยิ่งนิสิตปีที่ 1 ได้ดี หันมาได้มีการตรยตรายเรียนสื่อการสอนประกอบการเรียนไว้เพียงพอที่จะนวนผู้เรียน และทำการสอนในห้องเรียนที่สัดแบบคู่นักการเรียน ซึ่งสัดตัวเรียนไว้เป็นกลุ่มมีจำนวนตามคู่นักการร่มของแต่ละชุดการสอน
2. การที่กิจกรรมเวลาเรียนไม่ตรงกัน ทำให้เกิดปัญหาในการสัดตารางเวลาเรียน ซึ่งทำให้เกิดปัญหาในการทดลองคุณภาพของชุดการสอน เพราะนิสิตจะห่วงวิชาเรียนในชั่วโมงต่อไปทำให้ไม่สามารถใช้เวลาเรียนในการเรียนจากการสอนเท่าที่ควร ซึ่งมีผลต่อการวิจัย
3. การสัดห้องเรียนที่เหมาะสมสูงเพื่อใช้ในการทดลองทำได้ลำบาก เพราะเป็นห้องเรียนที่ไม่ได้ออกแบบเพื่อการนี้โดยเฉพาะ ทำให้เกิดปัญหาอย่างมากในการใช้รั้งคุ้งอุปกรณ์บนโต๊ะ เช่น ไม้ไผ่ ไม้ดูด ฯลฯ เป็นต้น ซึ่งมีผลต่อการวิจัย
4. แบบล้อบกี่คนน้ำใจใช้รับความรู้ก่อนเรียนและหลังเรียนชุดการสอน เป็นส่วนประกอบที่สำคัญมากในการวัดคุณภาพ หรือหาประสิทธิภาพของชุดการสอน ซึ่งต้องเป็นข้อสอบที่ได้รับการทดสอบความเที่ยงตรง (Reliability) และมีความแม่นยำในเนื้อหา และที่สำคัญคือต้องเป็นข้อสอบที่สามารถวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์ ซึ่งต้องเป็นข้อสอบที่มีจำนวนมากพอที่จะรับเนื้อหาในการเรียนได้ครบถ้วน
5. ผู้เรียนมีความสนใจและกระตือรือร้นที่จะเรียนจากชุดการสอน หันมาจัดเป็นเพรษการเรียนด้วยชุดการสอนเป็นการเรียนการสอนแบบใหม่ ประกอบด้วยกิจกรรมการเรียนในรูปของสื่อประสม